

**Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F.
co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensiu[m]:
tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi.
omnibusq[ue] euangelica documenta ...**

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

Quo[modo] [et] q[ua]ntu[m] sit magnu[m] regnu[m] dei. [.]sermo. xxj.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70359)

heredes, heredes qdem dei: coheredes
aut christi. Si tamē copartimur yr z con
glorificemur. Itēz Actū. xiiij. Per mul
tas tribulationes oportet nos introire in
regnū dei. Undecima beatitudo que ē
tertia dos cohereditatis: erit plena iocūditas:
quia de omnibz gaudebunt beati. Primo
gaudebunt de beata trinitate: vt dixi sup
eodem sermone: pte pma. Secūdo de iocūdi
da societate. Tertio de loci amenitate.
Quarto de seipis. Quinto de damnatis.
psal. Letabitur iustus cū viderit vindictam
Luce. xxiij. Et. ij. Letitia sempiterna su
per capita eoz. gaudium z letitia obtine
bunt: fugiet dolor z gemitus. Quāta
num aut sit gaudii notat cum dicit domi
nus: Euge fue bone z fidelis: quia i pau
ca fuisti. sup multa re cōstituas: mra in
gaudii dñi tui. Bar. xxi. In verbo in
transiit magnitudo gaudij: qd hō
mine videt cingit. Item Jos. xv. Itēz
rum videro vos / z gaudebit cor vestrū: z
gaudii vestrum nemo toller a vobis. ps.
Torrente voluptatis tue potabis eos.
Duodecima beatitudo z qta pūcti
est terra ppernitatis. Bar. xxi. Itēz bñ in
simplicitate eternā: iusti autē in vitā eternā.
Ad quā pducatur ille qui p nobis mortū dī
gnatus est. Amen.

Quomodo z quantū sit ma
gnū regnū dei.
Sermo. XXI.

Adueniat re
gnū tuū. Sup sermone primo
dicitur est qd sit z in q dicitur re
id est q magnū sit illud. Salutes virgo
Dana zc. Ad instructionē igit eoz q pē
nas nō habet ad volandū: q dicunt cum
David. Quis dabit mibi penas sicut co
lumbę z volabo z req̄scā. De magnitu
dine glorie regni dei notandū q impossibile
est p̄cere scire in hac p̄senti vitā magnitu
dine glorie: iuxta illud. j. Cor. ij. Quis nō
vidit nec quis audivit: nec in cor hominis
ascendit p̄p̄a. de. dicit. se: nisi ex reuelatōe
gloria alius specialitē cōcedat. sicut Pau

lo. Itē subdit bñ dī. Nobis autē reuelante
deus q spm suū, fuit em rapt⁹ vsq ad ter
ritā celū. i. vsq ad visionē diuine essentie: z
vidit arcana dei. Iglam dei: sic aie bñ vt
dicit. Nihilomin⁹ possum⁹ aliq̄liter cōsp̄
cere ex rōnibz multis: q illa glia illius re
gni dei est maxima. Ad h̄ valere p̄t. xiiij.
rōnes qbz agnoscere possum⁹: quia lz sū
de electi in hac vitā sint humiles z abiecti
tñ in futura vitā magna erit glia eoz: iux
ta illud ps. Quis sicut dñs deus noster
q in altis habitat: z humilita respicit in ce
lo z in terra: Suscitās a terra inopē: z de
stercore erigēs paupem, vt collocet eū cū
p̄ncipibz: cū p̄ncipibz ppli sui. Item alibi.
Et scitote qm̄ mirificauit dñs sc̄m suum.
Prima rō sumit ex parte munificentie di
uinalis. Cū em deus scā trinitas sit fons
infinitus omnis bonitatis: natura aut ois
bonitatis sit cōmunicabil⁹: sequit q ad di
uinā magnificentiā p̄tinet se cōdicare q̄ntū
pōt res cui cōicat esse capax. Quāto em p
sona dās aliqd donū est nobilior z excel
lētior: rāto eā decet excellenti⁹ z nobilitas
donū cōferre. Quia q̄ ipse deus est infini
te excellentie / dignitatis z liberalitatis: de
cuit spm p̄ferre infinitū donū. In deo ei
ria sunt: essentia: p̄sona z glia. Persona
aut diuina nō est cōmunicabilis: quia p̄so
na est rōnalis creature indiuidua substā
tia: essentia p̄o decet spm cōmunicare:
quia vt ait Boetius. Nullius boni sine so
cio potest esse iocunda possessio. Hęc er
go essentia deus pater cōmunicauit filio
z spū sancto. Restabat ergo cōmunicare
glia suaz creaturis illis que sunt glorie
sue capaces: cuiusmodi sunt angeli z ho
mines: qui sunt participes libertatis arbi
trij. Et hoc ergo sequitur q gloria elect
fidelibus reseruata sit maxima: ex quo est
quedam participatio glorie diuine: pro
pter quam participationem glorie dicitur
mur similes deo. Jos. ij. Filij dei sumus:
sed nondum apparuit quid erimus. cum
autem apparuerit. similes ei erimus. Pro
pter hoc dominus spm glorię vocat ce
nam magnam. Luce. xiiij. Homo qdam
fecit cenam magnam zc. Hanc ratio
nem tangit Petr⁹. ij. Petri. j. dicens. Per
quem scilicet Jesum christum deus ma

rima et peccata beneficia nobis donavit: ut p
 h efficiamini diuine consortes nature. **P**ri
 cimur diuine consortes nature: nō q
 sed fm qndam similitudinem: sicut decla
 rat Thomas pre. j. q. xij. art. ij. et dicitur
 est sup s'mone. et ij. art. j. in ingoitu. pro
 pter hāc etiā glorie diuine participationē
 dicitur filij et heredes dei: coheredes autē
 chri. **S**ecūda ratio sumit ex pre medij
 qd diuina bonitas ordinauit ad nob hmoi
 gloriam cōferendam. quod mediu mari
 mū fuit. **H**ic em deus filium suum sa
 crum ex muliere factum sub lege. Gal. iij
Maxima res est incarnatio filij dei: et
 qm maxima et gloriosa fuerit ea que ipe fili
 us dei fecit. Igit si tam maximū fuit op
 istud quod fecit deus p gloria cōferenda:
 manifeste patz q ipsa gloria electoz mari
 ma est: ne aks dici possit: Parturiet mon
 tes nasces ridiculus mus. **H**orat⁹ in ar
 te poetica. **J**ō dr domi⁹ Jo. ij. Sic dei
 us dilecti mundū ut filij suum vnigeni
 tum daret: ut omnis q credit in eum non
 pereat: sed habeat vitam eternā. **I**tem ec
 clesia **I**neffabilis dilecto charitatis: ut
 seruū redimeres filiū. tradidi. Rom. viij.
Deus pro filio nō pepercit: sed p nobis
 omnib tradidit illum: qm nō etiā cum
 illo omnia nobis donauit. **T**ertia ratio
 sumit ex parte meriti ipsius filij dei incar
 nati: qd meritum fuit infinitū. **M**ulta ei
 ineffabilia opa fecit chris: ex quib in infi
 nitū merebat. nō qdez pro se: sed p nobis.
 psertim opus passionis et mortis. **D**ani
 festū est autē q pmiū debet esse equalens
 merito. cū igit meritū chusti p nobis fuit
 maximū: sequit q maximū debz esse p mi
 um glorie: qd nobis ex merito suo est con
 ferēdū. **Q**uarta sumit ex pre meriti no
 stri. **N**az opa bona a nobis facta dum su
 mus in gratia cōstituti: pcedunt a duob
 pncipis. **U**nū est pncipium creatū: quod
 est libertas arbitrij/eligens illud op⁹ bo
 num. et fm h nō merent opera nostra pmi
 um vite eterne. Rom. viij. **N**ō sunt cōdi
 gne passioes huius tēporis ad futurā glo
 riam q reuelabit in nobis. **E**t ex h habe
 mus qnta sit illa gloria electis pparata:
 quādo qdem ppter nulla opa nostra / quis
 maria / possum⁹ illaz adq̄rere nec mereri.

Altē est pncipiu increatus: qd est spū san
 ctus: q p gram gratū faciente mouet libe
 rā arbitriū ad bn op erādū: sicut lesioz moy
 uer equū. Rom. viij. **Q**ui spiritu dei agi
 tur / hi filij sunt dei. non est volentis neg
 currentis: sed miserentis est dei. Rom. ix.
Et dñs dr Joan. v. **S**ine me nihil potes
 tis facere. s. meritorū. **E**t hoc respectu
 opa nostra in gratia facta habent q merē
 tur pmiū infinitū. **S**ic em valor meriti
 attendit fm virtutem spū sancti mouentis
 nos in vitā eternā. **G**ratia etiam dei q for
 maliter mouemur ab ipō spū aucto / infi
 nita est: iuxta illud Sap. viij. **I**nfini⁹ em
 thesaurus est hominib: q qui vū lūe par
 tricipes facti sunt amicitie dei. et sic ex hoc
 habet opa nostra q maximū pmiū meren
 tur. **M**axima erit gloria quam electi da
 bent in vita beata. **D**ign⁹ est em opanus
 mercede sua. Luc. x. **I**deo pōt dicere gl
 ber fidelis in grā cōstitutus cum Paulus.
Bonū certamen certauit: cursum psumā
 ui: fidem seruauit: in reliquo reposita em
 bi corona iustitie: quā dder mibi dñs in
 illo die iustus iudex. ij. Tim. iij. **Q**ui
 ta ratio sumit ex parte marty. et alioz
 sanctorū q fuerit amici maximi dei: quib
 tamen ipe deus ita care vendidit gloriam
 ipam. **P**etrus eam emit martyrio crucis.
Paulus amputatione capitis. **E**tia certū
 est q chris nō decepit eos: cū sit am⁹ fi
 delissimus. imo qd plus est: ipemet emit
 sibi glām istā carissime qntū ad gloriam
 corporis / quā meruit merito amarissime
 passionis. Luc. vlt. **N**ōne sic oportuit pa
 ti chri et ita intrare in glām suam. **E**st
 am autē anie nō meruit sibi chris: qd
 merito habuit ab instanti pceptione i
 one verbi. sed glām corporis ex merito pas
 sionis adept⁹ est. **P**bil. ij. **H**umilitati
 semet. fac. obe. vsq ad mor. mor. ac crucis.
Propter qd de⁹ exal. d. et de. d. nō qd
 per oc no. et. **E**mit etiā chris glām illā
 carissime amic⁹ suis. s. crucis ignominia. **E**t
 et h agere possum⁹ magna ēē glāz quā
 chris rata ignominia emit nob. **D**ebz
 Aspiciētes i aucto: ēē fidei et psumā
 q pposito sibi gaudio sustulit crucē p
 ne pcepta: atq; i verba dei sedet. **I**te Jo
 ij. **S**ic declarauit moy. spc. i. de. ita

oportet filii hois: vt ois heredit in eu no
 pereat sed habeat vitas eterna. **S**exta
 ro sumit ex honore que chris cotulit cru
 cis: seruauit et ad misteriu redēptōis hu
 mane. Aug. sup. **S**er. de penis latro
 ni transi ad frōtes impator. Quid g̃ fa
 ciet deus fidelibz suis q̃ tantū honore con
 tulit tormentis suis: Et confirmat rō: q̃a fi
 nis est nobilitas: his q̃ sunt ad fines. q̃a p̃p̃
 quod vniūq̃q̃: et illud magis. Finis autē
 p̃pter que chris voluit pati crucē: fuit gl̃ia
 elector. Joan. iij. Sic de dilectē mundū
 vt filii sui vniuentū daret: vt ois q̃ cre
 dit in ipm non pereat: sed habeat vitā et̃
 nā. Igit nobilitas ē et excellētor gl̃ia electo
 rū q̃ crut. **S**ū tanta est gl̃ia crucis: nilo
 magis est gl̃ia bōz. **U**n Amb. sup. **B**e
 niamaculati dē. Si opprobriū tuū gl̃ia est
 vne ieiū: q̃ta est gl̃ia tua: tue igit partici
 patione gl̃ie qd̃ erim? cui? sumus oppro
 brio gl̃ioſi? **S**eptima rō sumit ex hono
 re quo chris honorat serōs suos in terris.
Sator em̃ reuerētia exhibet pulueribz et
 oſtibz serōz: vel etiaz p̃niculis q̃b̃ induti
 fuerunt q̃ exhibet maris p̃ncipibz huius
 mōi. vñ venisse est q̃ multū sit eos hono
 ratū? in celis q̃ facit eos tantū honorari
 in terris: et̃ tantam gl̃iam facit exhiberi
 corpi corrupto: q̃nē faciet aie vniūcti et̃
 corruptibili. **O**ctava rō sumit ex par
 te loci in q̃ chris: iust benignitas vult beatas
 esse. Joan. xij. **U**bi ego sum illic et mister
 me erit. **I**te ciuidē. xij. Si abiero et̃ p̃pa
 rauro vob̃ locū itez: venio et̃ accipio vos
 ad maŃm: vt vbi sum ego et̃ vos sit. **I**te
 ciuidē. xij. **P**̃ quos dedisti mihi volo vt
 vbi sum ego et̃ illi sint meū: vt videat̃ cla
 ritate mea. **L**oc̃ autē gl̃ie est excellētor et̃
 nobilitas: q̃ sit i toto vniuerso. **C**elū empy
 reū. **N**ona rō sumit ex pre mistri. quia
 de eos p̃p̃io misterio honorabit. **L**u. xij.
Precinger se et faciet illos discumbere et̃
 trāŃe mistrabit illis. **H**ec ministratio erit
 ostēŃio diuine faciei in q̃ sūt sume delitue
 p̃s. **E**t̃ erificabit eū in gaudio cum vultu
 tuo. **I**te ps. **H**ide facie tuā et̃ salu erim?
Ite Job. xxxij. **H**idebit facie ei? in ubi
 lo. nunc facies illa nob̃ abscondita est. sed
 tunc videbim? facie ad faciem. **J**ob. ex vj.
Qui tener vultum solij sūt et̃ expandit su
 per illud nebulam suā. **D**ecima rō su

mitur ex pulchritudine quā videm? etiaz
 in inferioribz et viliū creaturis quas dñs
 dnta decorat pulchritudine. **N**am liliū
 in hyeme apparet quasi nullū: pulchritu
 dinis. in estate p̃o cum dño placet decora
 re illud: mirabilis est pulchritudinis. **I**de
 videm? in roſis et alijs floribz: et in p̃rtis
Dat. vj. **C**onsiderate lilia agri quō cre
 scunt. et subdit. **D**ico autē vobis q̃ nec **S**a
 lomō in omni gl̃ia sua cooprus est sicut
 vñ ex istis. **S**i autē fenūz agri q̃b̃ hodie ē
 et̃ gras in clubanū mīctit: de sic vestit: q̃nē
 ro magis vos modice fidel. **U**ndecim
 ma ratio sumit ex gre bonoz spaliū: que
 tamagna homibz vidēt q̃ exponat se oī
 bus periculis et laboribz infinitis p̃ illorū
 adq̃Ńitione. sicut patet in auaro q̃ maxime
 laborat et multē piculis se exponit p̃ adq̃
 Ńitōe diuitiaz. sic et luxuriosus p̃ volupra
 tibus. sic supbus p̃ honoribz. **Q**uid dicā
 de romanis qui p̃ libertate patrie: p̃ dñio
 adq̃Ńendo: et p̃ gloria spali habēda: tot et̃
 tāardua opa fecerunt. nam vt ait **A**ug. in
 v. de ciui. dei. ca. xij. vsq̃ ad. xij. **I**sta lau
 dis auditas et cupido gl̃ie multa illa mō
 randa fecit. laudabilia. **L**atq̃ gl̃ioſa fm̃ ho
 minū estimatiōe. **E**t subdit. **T**unc itaq̃
 magnū illis fuit aut fortiter emori: aut li
 beros viuere. sed cum esset adepta libras
 tanta cupido gl̃ie inceserit: vt paz esset
 sola libertas nisi et dñatio q̃reret. **U**nde et̃
Tullius in libris q̃s de republica sepsit:
 vbi et loquit de instituēdo p̃ncipe ciuitat̃
 ris: dicit eū alendū esse gl̃ia. et consequē
 cōmemorat maiores suos mltā mira ac
 q̃ p̃clara gl̃ie cupiditate fecisse. hinc intū
 lic vniuersales generalēq̃ iniam: **H**onos
 alit artes: omes accēdunt ad studia gl̃ia:
 Ńacentq̃ ea semp que apud q̃sq̃ improbā
 tur. **D**einde ponit **A**ug. aliq̃ p̃clara exē
 pla quorundā romanorū q̃ p̃ gloria adipē
 scēda fecerūt. **N**ā p̃ gl̃ia spali **B**iur? oeb
 cidit filios: que tñ **V**irgil? i. vj. **E**neid.
 laudans infelicē vocat. **A**it em̃. **N**atōeq̃
 pater noua bella mouētes **A**d penaz pul
 chra p̃ libertate vocabat **I**nfelix vtrūq̃
 ferent ea facta minores. **S**ed versu se q̃nē
 ti consolar? ē infelicē dicēs. **U**inet̃ amoz
 patrie laudūq̃ iimenta cupido. **I**te **L**oz
 quat? romanus p̃nceps filium nō q̃a con
 tra patriā: sed etiam p̃ patriā: amen quia
 bb

De oratiōe dominica

contra impium suū. / contra qd impauerat pater impator / et ab hoste puocat / iuuenili ardore pugnaverat: licz viciffet / cecidit: me plus mali esset in exēplo imperij / cōremp: q̄ boni in glia hosti occisi. **Item** / **Furi** / **Camillus** etiā ingrātā patriā / a cuius / ius ceruicibz acerrimoz hostiū venientū / fugū depulerat dānar? ab emulis fuerat: / a gallis itez liberauit. **Item** **Ducius** vt / cū **Borsena** rege **Etruscoz** pac fieret qui / Guiffimo bello romanos p̄mebat: qz **Por** / **sen** ipm si occidit an ardere arā ante ocy / los dexterā extendit: dices multos tales / q̄lem videret illū in ei? exitium cōiurasse. / cutus ille fortitudinē z cōiuratiōem talū / phoretēs: sine vlla dilatiōe se ab illo bel / lo facta pace / cōpescuit. **Item** **Lurti** arma / tus equo concito in abiūtū hiatus terre se / p̄cipitē dedit: deoz suoz oraculis seruies / qui iusserant: z illuc id qd Romani habe / rent optinū miterēt. **Item** **Dece** se occidē / dos cert? s̄bis qdāmō p̄secrātes deuouē / runt: vt illis cadentibz z irā deoz sangui / ne suo placantibz / roman? liberaret exer / citus. **Pon** etiā idē **Aug.** multa alta mi / randa opa q̄ aly romani fecerūt. p glia tē / poralis cupiditatis. Et igit de? redderet / mercedē bonis actibz romanoz: conculit / eis impium mōs: qbz nō erat collatur? vitā / tē eterna: qz nec fidē habebant: nec p vira / eterna addrenda h̄mōi magna opa facie / bant. **Terūtū** (vt ibidē **Aug.** ait) nō soluz / vt talis merces talibz homibz redderet: ro / manū impiū ad humanā gliaz dilatatū / est: verū etiā vt etnes eterne illi? cōiuratis / q̄adiū h̄ pegrinant? diligenter z sobrie il / la intueant / exēpla: z videat q̄nta dilectio / debeat eterne p̄ite p̄ter vitā eterna: si tā / tū a suis ciuibz terrena dilecta ē p̄ter ho / minū gliaz. **Hic** ille. Si igit tā magna est / glia t̄pulis: vt tā magna opa homies fece / rint z faciant p illa habēda: q̄nta z q̄ma / gna est illa glia diuina z eterna: quam res / promittit de? diligentibz se: z q̄nta opa de / ber hō facere. p illa eterna gloria obrinen / da: cum vt ait **Aug.** ibidē: ciuitas illa su / gna in qua nobis regnare p̄missus est: tan / tum ab hac distet q̄ntū distat celum a ter / ra: a t̄pali leticia vita eterna: ab inanimibz / laudibz solida gloria: a societate mortalū / societaz angeloz: a lumine solis z lune lu

men eius q̄ fecit solem z lunam. **Ideo** d̄ / aptus. Non concēplantibz nobis q̄ viden / tur: sed que non vident. que em vident / tē / poralia sunt. que autē non vident / eterna. / **Item** **Coz.** iij. **Quo**decima rō sumitur ex / verbis sc̄ptz quibz deus reuclauit magni / rudinē glie tam in veteri q̄ in nouo testa / mento. ex veteri q̄dem habet in multis lo / cis. **Nam** **Gen.** xv. dixit de? ad **Abraam**: / **Ego** sum merces tua magna nimis. **Item** / **Exo.** xxxij. ait **Moyses** ad deū **Q̄nta** / **mibi** gliam tuā. q̄ r̄ndit ei: ostendā tibi oēs / bonū. **Et** q̄ habet clare q̄magna sit glia / illa: q̄ntā q̄dez ania beata addrendo gliaz / illā nanciscat omne bonuz. **Item** **Paulū** p̄ / **xxx.** Quā magna multitudo dulcedis tue / dñe quā abscondisti timentibz te z c. et lo / tur de viatoribz. **Et** q̄ sequit̄ arguendo a / minorū q̄nta sit gloria illa q̄ dat ab eo col / phensōibz. **Sic** z alibi loquens de iudicij / dñi z mandatis ei? dicit. **Judicia** dñi v̄ / ra iustificata in semetipsa desiderabilia su / p̄ant z lapidē p̄solum multū: z dulcedo / ra sup mel z fauū. **Item** seruus tuus cū / stodit ea: in custodiēdis ill' retributio mul / ta. **ps.** cxvij. **Nota** In custodiēdis. i. v̄ / stodit. **Quanto** q̄ maior retributio de / cis. p custodiēdis illis: si in custodiēdis / multa est retributio q̄ tū nō est plena retri / butio: sed illa retributio q̄ dat p custodiē / dis illis plenarie. **Item** alibi. **Amis** bono / rati sunt amici tui de? z c. **Item** **Salomon** / **Prover.** xj. **Deliderū** iustoz oē bonū est. / **Item** **apls** **Ro.** vij. **Nō** sūt p̄digne z c. **Q̄** / **de** s. in q̄nta rōne. **Item** **Coz.** iij. **I** q̄ / **in** p̄nti est momentaneū z leue tribulaciō / nre sup modū in sublimitate eterne glie: p̄ / dus op̄al in nob. **Item** **Coz.** v. **Qu** / **id** z c. vt s. in p̄n. ser. **Decima** tertia / rō sumit p̄ h̄ qd legit **Bar.** xvii. in r̄ / figuratiōe dñi factū: q̄ repledit facies / eius sicut sol: z vestimēta ei? facta sunt al / ba sicut nix. **Voluit** em tunc dñs ostēdere / gliam quā habitura sūt eo: pa nostra in re / surrectiōe. **Decima** quarta rō sumit ex / hoc: q̄ electi habebunt regnū. **Bar.** xvij. / **Uenite** b̄ndicti patris mei p̄cipite regnū. / **Apoca.** xxij. **Et** regnabit in secula seculi / rū. **Et** quia regibz debet corona: ideo be / ti habebunt coronas. **Apoca.** xij. **Et** / **magnū** apparuit in celo: mulier amicti

le & luna & z. sole. i. christo. luna. i. mutabi
litas cui in hac vita subdit sum? sub pe
dib eius: qz inmutabilis effecta e. ps. xly.
De in medio eius non comouebit. Et in
capite eius corona stellar. xij. p qua signifi
cat pmiu vite eterne: qd dat anie in meri
tu credulitat. xij. articuloz fidel. ij. Tim.
sin. Bonu certame certam: cursum consti
mau: fide seruat: in reliq reposita e mi
bi corona iusticie. Tob. ij. Hoc habet pro
certo ois qui colit re: quia vita ei? si in p
batione fuerit coronabit. Qd nob cede
re dignet ille qui fuit p nobis corona spi
ritu coronatus Amen.

Quibus datur regnum dei
Sermo xxii.

Adueniat re
gnus tuus. In duob sermonib
lupionib pmiu visum est qd
fit regnu dei. No psequendo ordine diuino
nis datur s. ser. xv. Restat videndu qruz
fit seu qd debet regnu di: psequer quo
aduenit ad nos regnum dei. Salutes vir
go Maria &c. Pro coplemto sermo
nis notandu: q si qrit: qui sunt illi ad qz
regnu dei aduenit: seu qz sit regnu di: De
clarat ista questione dñs Mar. xij. vbi lo
quitur iudeis & in psonis eoz oib peccatorib
impententib sic dicit. Dico vobis: qz au
feret a vobis regnu dei: & dabit genti faci
ent fruct? eius. In quib qde verbis duo
dicat dñs. Prio qd regnu dei auferet. Se
cudo qd datur. Pmiu nota cu dr: auferet
a vobis regnu dei: qntu ad lram intel
ligit de iudeis: q ppter incredulitatem di
gni erant excludi a regno dei. Unde de eis
ait dicit do. Mar. viij. Multi veniet ab
oriente & occidente & recubent cu Abraaz
Iaac & Jacob in regno celoz: filij aut re
gni erant in tene. etc. i. iudei q dicebant
filij regni: eoz spi ad regnu dei vocati p p
dicacione chri fuerit. Mar. xv. No sum
et p pdicacionem aploz. Un dixerit Pau
lus & Barnabas iudeis. Vobis oportet
dare pmiu loq sibi dei. sed qm repellit illi
& indignos vos iudicatis eterne vite: ecce
querimur ad geres. Act. xij. Sed pr ex

regi pdictu verbu dñi ad oes peccatores im
penitentes: vt sit sensus. Auferet a vobis
peccatorib obstinat? regnu dei: qz nihil coin
dnaru intrabit in illud. Apoc. xl. Foris ca
nes & venefici & impudici & homicide & ido
lis fuites & ois q amat & facit mendaciu
Secdm. i. qd pferit regnu dei Hora: cu de
dñs: dabit genti facient fruct? ei. Vbi nos
radu q octo sunt fruct? spuales ppter qz
nobis facientib illos dabit regnu dei.
Primus est innocentia baptismalis.
Secus est obedientia generalis.
Tertius est pnia virtualis.
Quartus est patientia martyrialis.
Quintus est indigentia apicalis.
Sextus est misericordia primialis.
Septim? est diligetia spualis.
Octauus est humilitas cordialis.

Prim? q fruct? e innocentia bap
tismalis: p qua abluit ho a contagio pcti origi
nalis: per quod impediebat ante baptismu
ab introitu regni dei: adeo q si etiaz puer
nasceret in deserto vbi no pot aqua inue
niri: & moriat ibi sine baptismo ante flux
ronis: non potest conseq salutē: nisi ppter
chm occideret: vt ponit Tho. in. vj. qd
q. iij. Unde Joan. ij. Nisi qs renatus fu
erit ex aqua & spū sancto: non potest intro
ire in regnum dei. Ad idem facit ter. Aug
gust. de conse. dist. iij. Firmissime. Si igit
tur ab hac macula originalis pcti abluit
p baptismu. dignus est ingredi regnu dei
ppter fructu baptismalis innocentie. De
hoc pot intelligi qd dicit dñs Lu. xij. No
lite timere pusillus grex: qz placuit patri
vestro dare vobis regnu dei. Nota in hac
autozitate duo puncta. Pmiu est: cu dicit
pusillus grex: qz numer? electoz modic? e
& paruus respectu numeri danatoz. Luc.
xij. Multi sunt vocati: pauci s? electi. &
hoc vep est respectiue. qz respectu danatoz
rū pauci sunt electi. sed absolute electoz
numer? magnus est. Apoc. vij. Post hec
vidi turba magna qua d numerare nemo
poterat. Secundū nota cum dicit: qz con
placuit pzi vestro &c. Sic nota q rō pzi
cipalis salutis humane: est volūtas diuina.
na. ps. Salutu me fecit qm voluit me. Vbi
notadu q si baptizati s? pueri: tūc solū me
ritū passiois chri aperit eis introitu regni
dei: no aut pmiu meritū ipsoz. qz nihil
bb ij